

‘Uit ledigheid en bij toeval begonnen’

Unieke biologische tuin met Drentse planten

Van een onzer verslaggevers

Hij kent elk plantje in zijn bijna tweeënhalft hectare grote biologische milieutuin en koestert de eenvoudigste brandnetel evenzeer als de in Drenthe nog zeer zeldzame parnassia en stengelloze sleutelbloem. Willem van Hemmen (45) uit Gasselte houdt van de natuur in zijn ‘eigen’ tuin en zo langzamerhand zijn er voor hem hier geen geheimen meer. Een unieke tuin, die hij met veel moeite achter zijn woning aan de Bosweg gerealiseerd heeft. Bijna 200 planten groeien er.

Zijn trots zijn op dit moment de orchideeën, waarvan er al ettelijke tientallen bloeien. Liefst zeven soorten staan er. Sommige zijn op een zorgvuldige manier geplant of gezaaid, andere zijn spontaan gaan groeien. Sommige orchideeën zijn, zij het op zeer kleine schaal, nog wel in Drenthe te vinden. Maar volgens Van Hemmen is het unieke van de orchideeën in zijn tuin „dat er zoveel op zo’n klein stuk grond staan.”

Vorig jaar had hij 150 bloeiende exemplaren van de gevlekte orchis. Dit jaar heeft hij al enkele honderden zaailingen ontdekt en ze keurig gemarkeerd met een geel stokje. Acht jaar terug kreeg Van Hemmen drie zoden van deze gevlekte orchis met een bloeiende plant erin. Het is „een van de vele ruiverkavelingpatiënten” die zijn tuin nu sieren.

Andere orchideeën, die hij nu bezit, zijn: de breedbladige orchis, waarvan er nu voor het eerst acht grote bloeiende exemplaren zijn. De grote muggenorchis bloeit inmiddels voor het derde jaar en voor het eerst is er een klein plantje bij gekomen. De welriekende orchis, waarvan er vijf zijn, krijgt dit jaar voor het eerst een bloeiende plant.

De moeras orchis, die bijna dood is gegaan, komt er weer boven op en er zijn nu zes hele kleine plantjes zichtbaar. „Voordat die bloeien zijn we wel twee of drie jaar verder.” Van de breedbladige orchis heeft hij één exemplaar, dat vorig jaar door een konijn is aangevreten. „Maar deze plant komt toch prachtig terug.” Van de grote kever orchis bezit Van Hemmen al zes jaar één exemplaar. „Maar die doet het niet goed. Ik vermoed dat er te weinig kalk voor deze orchis in de grond zit.”

Van Hemmen, die van beroep elektrotechnicus is, noemt zichzelf „een praktijk bioloog”. Elf jaar geleden werd hij door het biologisch tuinieren gegrepen. Bij toeval. Nadat de dancing, die hij samen met zijn vader aan de Gieterweg exploiteerde in 1966 was afgebrand, kwam Van Hemmen terecht in een houten huisje aan de Bosweg. „Uit ledigheid heb ik toen een siertuin aangelegd.” Maar in 1971 kwam de ommekeer in dit ‘kunstmatige’ tuinieren.

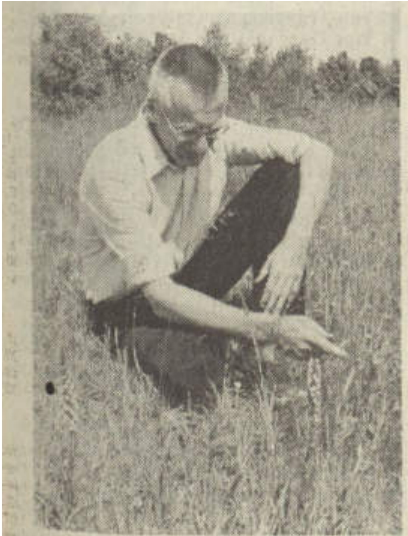
„Ik las toen het boek „Natuur inschakelen” van Louis le Roy, die zei dat je de natuur een kans moet geven. Met onderwijzer Jongsma uit Gasselte had ik daar ook al over gesproken. Ik wilde toen wel eens kijken of het anders kon en wilde proberen om planten in de tuin terug te krijgen, die oorspronkelijk in Drenthe voorkwamen. Ik wil namelijk niet aan natuurvervalsing doen.”

Voor Van Hemmen betekende die keuze vooral veel lezen. Maar ook trok hij er op uit om zijn theoretische kennis in de praktijk te toetsen. Zijn tuin liet hij opnieuw inrichten, met diverse hoogteverschillen en twee vennen erin. „De kunst is ook om te herkennen in welke grondsoort welke plant moet staan. Zeg maar, dat je er gevoel voor moet krijgen.”

Van diverse kanten kreeg Van Hemmen planten en zaden en elk voorjaar liep hij te speuren of er weer iets nieuws tevoorschijn was gekomen. Maar niet alleen door het planten of zaaien werd zijn verzameling uitgebreid. „Sommige planten kwamen door het beheer ook spontaan terug, zoals bijvoorbeeld het duizend guldenkruit. Door een bewuste

manier van tuinieren kun je dus zeldzame planten terug krijgen. Maar je moet natuurlijk wel uitgekiend zaaien en zaad winnen.”

● De heer Van Hemmen bij zijn grote vijver en het grasveld waarin ook orchideeën groeien.

● Willem van Hemmen wijst enkele orchideeën aan.